

V ě c: Josef Ch. v Bratislavě proti ministerstvu sociální péče o přestupek zákona o ochraně nájemníků.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozsudkem policejního soudce policejního ředitelství v Bratislavě ze 14. června 1921 byli obuvník Vital N. a uzenáři Josef Ch. a Václav F. v Bratislavě uznáni vinnými, že prvější žádal a přijal 70.000 K od Ch. a F. jako odstupné za postoupení svého obuvnického krámu a že tito nabízeli a vyplatili prvějšímu 70.000 K jako odstupné za postoupení téhož obuvnického krámu, že tudíž uzavřeli zapovězené právní jednání, kterým jednak Ch. a F. poskytovali a N. dával sobě poskytovat peníze za postoupení obuvnického krámu.

Tím prý se dopustili přestupku dle §§ 29 a 14 zák. z 8. dubna 1920 č. 275 Sb. a byli odsouzeni každý na 14 dní uzavření a 5000 K peněžité pokuty, při nedobytnosti na další 5½ měsíční uzamčení.

Rozsudek tento byl instančně potvrzen, v poslední instanci nař. rozsudkem min. soc. péče z 30. října 1922, a to pokud jde o Josefa Ch. s odůvodněním, že trestným jest sice v první řadě pronajímatel, ale ježto k pronájmu potřebí jest smlouvy, tedy právního jednání dvojstranného, jest trestným jako spoluvinník také nájemník, který odstupné v nedovolené výši pronajímateli nabídne a zaplatí.

St-1 Josef Ch. běře rozhodnutí toto v odpor pro nezákonnost a vadnost řízení.

Maje rozhodnouti o této stížnosti, musel nss nejprve z povinnosti úřední zkoumati, zda nař. rozhodnutí bylo vydáno žal. úřadem v mezích jeho úřední příslušnosti; v tomto směru dospěl nss k tomuto závěru:

Podle § 1 uh. tr. polic. řádu (nař. býv. uh. min. vnitra a býv. uh. min. sprav. č. 65.000 ex 1909) přísluší rozhodovati v záležitostech přestupkových, jichž stíhání jest přikázáno úřadům správním, v III. stolici příslušnému ministrovi; posledním odstavcem téhož § se pak stanoví, že v oněch trestních záležitostech, jichž rozhodování v III. stolici není v ý s l o v n ě přikázáno min. jinému, rozhoduje v III. stolici ministr vnitra.

Zák. z 8. dubna 1920 č. 275 Sb., který, pokud jde o kompetenci k rozhodování v záležitostech přestupků stíhatelných podle tohoto zákona, má vůbec toliko předpis o úřadech I. stolice, neobsahuje v ý s l o v n ě h o ustanovení, že v těchto záležitostech přestupkových rozhoduje v III. stolici min. soc. péče; takovýto předpis nelze shledati ani v ustanovení § 35 cit. zák., kdež se ustanovuje, že tento zákon náleží provésti min. soc. péče ve shodě s ministry práv a financí.

Není-li však v cit. zákoně kompetence v III. stolici v uvedených věcech v ý s l o v n ě přikázána min. soc. péče, pak jest podle § 1 cit. uh. polic. tr. řádu jedině min. vnitra příslušným rozhodovati v III. stolici.

Podle toho osvojilo si min. soc. péče v daném případě příslušnost, která mu nenáleží, a jest jeho výrok aktem zmatečným; bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost, aniž se nss mohl zabývati věcnou jeho stránkou.

č. 3325.

Administrativní řízení: I. Předpis § 77 zák. o okr. zastupitelstvech o podacím místě rekursů do rozhodnutí okr. zastupitelstva

nebo okr. výboru platí i v příčině takových rozhodnutí, kde okr. zastupitelstvo nebo výbor rozhoduje jako druhá stolice. — II. Náležitosti právního poučení — věta jako při Boh. 1085 adm.

(Nález ze dne 5. března 1924 č. 3829.)

Prejudikatura: Boh. 1085, 851 adm.

Věc: Jakub L. v K. (adv. Dr. Zd. Krblich z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o opožděné odvolání.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání Jakuba L. v K. z rozhodnutí osk ve F. z 30. srpna 1922 ve věci přistoupení osady K. k elektrárenskému svazu v K. a zřízení místního osvětlení, jako opožděné, poněvadž nebylo podáno ve lhůtě v § 77 zák. z 25. července 1864 o okres. zast. zmíněné.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Pokud stížnost brojí proti rozhodnutí z důvodu nesprávného výkladu předpisu § 77 zák. o okr. zast., nelze uznati za správný názor jí hájený, že předpis tento (dle něhož odvolání z usnesení okr. zast. a okr. výboru podati jest ve 14denní nepřestupné lhůtě, počítajíc ode dne, kdy usnesení bylo prohlášeno neb dodáno, okr. výboru k dalšímu předložení na zem. výbor) se vztahuje jen na případy, kde okr. zastupitelstvo neb okr. výbor ve věci rozhoduje jako první stolice, kdežto v případech, kde rozhoduje v záležitostech obecních jako úřad nadřízený, má platiti všeobecné pravidlo, že odvolání jest podati u úřadu, který rozhodl v stolici první.

Tento výklad, dle něhož by stačilo, došlo-li odvolání v nepřestupné lhůtě 14denní na obecní úřad a bylo by lhostejno, kdy úřad tento předložil odvolání okr. zastupitelstvu, příčí se přesnému znění zákona, který vylučuje každou pochybnost o tom, že se vztahuje na všechny případy bez rozdílu, jde-li o rozhodnutí v první či vyšší stolici.

Naproti tomu dlužno stížnost uznati za důvodnou, pokud rozhodnutí nařiká proto, že právní poučení k rozhodnutí osk ve F. z 6. září 1922 připojené, že proti němu lze podati odvolání k zsv-u do 14 dnů od dodání, jest neúplné a že stranu uvádí v omyl, protože dle poučení toho musí býti strana práv neznalá toho mínění, že odvolání dlužno podati právě u úřadu, který rozhodl v první stolici, tedy u obecního úřadu v K.

Nss vyslovil již ve svém nál. Boh. 1085 adm. právní náhled, že pro otázku účinnosti opravného prostředku padají na váhu dva momenty, totiž lhůta, do kdy, a místo, kde se opravný prostředek podati má, a že tedy poučení uvedeného znění, že z rozhodnutí přísluší odvolání do 14 dnů na zsv, jest ve smyslu § 77 zák. o okr. zast. způsobilé uvést stranu v omyl a zakládá proto vadu řízení.

Na tomto názoru setrvává nss i v daném případě.

K uvedenému podstatné vadě má však odvolací instance přihlížeti z moci úřední.

Poněvadž žal. úřad toho opomenul, bylo nař. rozhodnutí podle § 6, odst. 2 zák. o ss zrušiti.